

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत् प्रजाः सृजेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्
तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा
असृजत्। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्।
तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स
दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै
दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव
हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि
प्रजापतिः प्रजा असृजत्। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनैः प्रजापतिः प्रजा
असृजत्। यस्मादेव योनैः प्रजापतिः प्रजा असृजत्।

तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते।
 ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो
 भवति। प्रजानां सृष्टानाम्भृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं
 यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं परेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य। ब्राह्मणन्दक्षिणतो
 निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म।
 यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशङ्गतम्।
 प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रथ्य व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्नित्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो
 दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा।
 उपद्रष्टुमत्येवैनं यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तो रित्याहुः।
 यस्यान्ते व्याचष्ट इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं
 तत्रोपनमति। तदेवाव रुन्धे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा
 धत्ते। तेनैवोद्भृत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनञ्जुहोति।

ह॒विर्निर्व॑प्स्यन्दश॑होतारं व्याच॑क्षीत। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ निर्वपति।
 सा॒मि॒धे॒नीर॑नुवक्ष्यन्दश॑होतारं व्याच॑क्षीत। सा॒मि॒धे॒नीरे॒व
 सृ॒ष्ट्वाऽऽर॑भ्य॒ प्रत॑नुते। अथो॑ य॒ज्ञो वै दश॑होता। य॒ज्ञमे॒व
 त॑नुते॥ ६॥

अ॒भि॒चर॑न्दश॑होतारं जुहु॑यात्। न॒व॒ वै पु॑रुषे प्रा॒णाः।
 नाभि॑र्दश॒मी। सप्रा॑णमे॒वैनं॑म॒भि च॑रति। ए॒ताव॑द्वै पु॒रुष॑स्य॒
 स्व॑म्। याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑द्दे॒वास्या॑स्ति। तद॒भि च॑रति। स्वकृ॑त॒
 इरि॑णे जुहोति प्रद॒रे वा॑। ए॒तद्वा अ॒स्यै नि॒र्ऋ॑तिगृहीतम्।
 नि॒र्ऋ॑तिगृहीत ए॒वैनं॑ नि॒र्ऋ॑त्या ग्राहयति। यद्वा॒चः
 क्रू॒रम्। तेन॑ वष॑ट्करोति। वा॒च ए॒वैनं॑ क्रू॒रेण॑ प्र वृ॑श्चति।
 ता॒जगा॑र्तिमाच्छ॑ति॥ ७॥

दश॑होता सृष्ट्वा ऋच्छेद्वाचंष्टे रुन्ध एव तनुते नि॒र्ऋ॑तिगृहीतं पञ्च च॥१॥ [१]

प्र॒जाप॑तिरकामयत द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ सृ॑जे॒येति॑। स
 ए॒तश्च॑तु॒र्हो॑तारमपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्भु॒त्याह॑व॒नीये॑ऽजुहोत्।
 ततो॒ वै स द॑र्शपूर्णमा॒साव॑सृजत। ताव॑स्मात्सृष्टावपा॑क्रामताम्।

तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दर्शपूर्णमासावालभमानः।
चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सोऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्।
तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स
चातुर्मास्यान्यसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि
ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्यान्येव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
सृष्टानान्धृत्यै। सोऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स
एतं षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तद्ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं

मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य
 प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै।
 सोऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं
 सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
 ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तद्ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
 ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये
 जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरं सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो
 भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो
 न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्सम्भाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्सम्भारा
 भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं
 वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञं सम्भृत्य प्र तनुते। अयज्ञो
 वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।
 यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै
 पत्नीनामायतनम्। स्व एवैनां आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्ध्रं॥२॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
त्रिवृतं स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत
उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षन्देवा
अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः। यङ्कामयेत् वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यङ्कामयेत्
पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव
भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै
दशहोता। चतुरहोता पञ्चहोता। षड्वहोता सप्तहोता। ऋतवः
संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं
वेद। बहोरेव भूयान्भवति। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स
इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति।
सोऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मांस्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्रं
जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमंब्रुवन्।
जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति।
ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाल्लोकानित्यंब्रुवन्। तं
वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तश्चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आजयेतेति।
स चतुर्होतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव
भूत्वा प्रजायते। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण
जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरं हि देवा
एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे
लोकैःऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं
इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं
लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता।

संवत्सरः सुवर्गो लोकः। संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्ग
लोकमैति। तैऽब्रुवन्नङ्गिरस आदित्यान्॥१९॥

क्व स्थ। क्व वः सद्भ्यो हव्यं वक्ष्याम इति। छन्दः
स्वित्यब्रुवन्। गायत्रियात्रिष्टुभि जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः
सु सद्भ्य आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यं वहन्ति।
वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य
एवं वेद। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रय इमे लोकाः।
असावादित्य एकविंशः। एतस्मिन्वा एष श्रितः।
एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य एवमेतः श्रितं प्रतिष्ठितं वेद। प्रत्येव
तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमित्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवृष्यद्वं॥३॥ [३]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्।
तेन दशधाऽऽत्मानं विधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य
चित्तिः स्रुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव
वागासीत्। एतावान् यज्ञक्रतुः। स चतुर्होतारमसृजत।
सोऽनन्दत्॥२१॥

असृक्षि वा इममिति। तस्य सामो हविरासीत्। स
चतुर्होत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्।
स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रन्दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स
द्वितीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥२२॥

सोऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
तृतीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्।
स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै
व्याहतय इमे लोकाः। इमान्खलु वै लोकाननु प्रजाः
पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा
व्याहृतीः प्रजाता वेद॥२३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत।
स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्तै
हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स
प्रत्यङ्मुखाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥२४॥

तद्दुर्वर्णं हिरण्यमभवत्। तद्दुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म।

स द्वितीयम॑तप्य॒त। सौ॑ऽता॒म्यत्। स प्राड॑बाध॒त।
 स दे॒वान॑सृज॒त। तद॑स्य प्रि॒यमा॑सीत्। तत्सुव॑र्णः
 हि॒र॑ण्यमभवत्। तत्सुव॑र्णस्य हि॒र॑ण्यस्य जन्म॑। य ए॒व
 सुव॑र्णस्य हि॒र॑ण्यस्य जन्म॑ वेद॑॥२५॥

सुव॑र्ण आ॒त्मना॑ भवति। दु॒र्वर्णो॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यः। तस्मा॑त्सुव॑र्णः
 हि॒र॑ण्यं भा॒र्यम्। सुव॑र्ण ए॒व भ॑वति। ऐ॒नं प्रि॒यङ्ग॑च्छति
 नाप्रि॑यम्। स स॒प्तहो॑तारमसृज॒त। स स॒प्तहो॑त्रै॒व सु॑व॒र्णं
 लो॒कमे॑त्। त्रि॒ण॒वेन॒ स्तोमे॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसु॒रा॒न्प्राणु॑द॒त।
 त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॒ प्रत्य॑तिष्ठत्। ए॒क॒वि॒ंशेन॒ रुच॑मधत्त॥२६॥

स॒प्तद॑शेन॒ प्राजा॑य॒त। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सोमे॑न॒ यज॑न्ते।
 स॒प्तहो॑त्रै॒व सु॑व॒र्णं लो॒कमे॑ति। त्रि॒ण॒वेन॒ स्तोमे॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑
 भ्रातृ॑व्या॒न्प्राणु॑द॒ते। त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॒ प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। ए॒क॒वि॒ंशेन॒
 रुच॑न्धत्ते। स॒प्तद॑शेन॒ प्र जा॑य॒ते। तस्मा॑त्सप्तद॒शः स्तोमो॑ न
 नि॒रू॒ह्यत्यः॑। प्र॒जाप॑तिर्वै स॒प्तद॑शः। प्र॒जाप॑तिमे॒व म॑ध्य॒तो ध॑त्ते
 प्रजा॑त्यै॥२७॥

अनन्दब्रुव इति व्याहरद्वेदासीद्वेदाधत्त प्रजात्यै॥४॥ [४]

देवा वै वरुणमयाजयन्। स यस्यैयस्यै देवतायै
दक्षिणामनयत्। तामह्वीनात्। तेऽब्रुवन्। व्यावृत्य
प्रति गृह्णाम। तथा नो दक्षिणा न ह्वेष्यतीति। ते
व्यावृत्य प्रत्यगृह्णन्। ततो वै तान्दक्षिणा नाह्वीनात्। य
एवं विद्वान्व्यावृत्य दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। नैनन्दक्षिणा
ह्वीनाति॥२८॥

राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यमित्याह।
आग्नेयं वै हिरण्यम्। स्वयैवैनन्देवतया प्रति गृह्णाति। सोमाय
वास इत्याह। सौम्यं वै वासः। स्वयैवैनन्देवतया प्रति
गृह्णाति। रुद्राय गामित्याह। रौद्री वै गौः। स्वयैवैनान्देवतया
प्रतिगृह्णाति। वरुणायाश्चमित्याह॥२९॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनन्देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजापतये
पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनन्देवतया प्रति
गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनन्देवतया
प्रति गृह्णाति। उत्तानायाङ्गीरसायान इत्याह। इयं

वा उ॒त्ता॒न आ॒ङ्गी॒र॒सः॥३०॥

अ॒न॒यै॒वैन॒त्प्र॒ति॑ गृ॒ह्णा॒ति। वै॒श्वान॒र्य॒र्चा रथं॑ प्र॒ति॑ गृ॒ह्णा॒ति।
वै॒श्वान॒रो वै दे॒वत॑या रथः॑। स्व॒यै॒वैन॑ दे॒वत॑या प्र॒ति॑ गृ॒ह्णा॒ति।
तेना॑मृ॒त॒त्वम॑श्वा॒मित्या॑ह। अ॒मृ॒तमे॒वात्म॑न्ध॒त्ते। वयो॑ दा॒त्र
इत्या॑ह। वयं ए॒वैनं॑ कृ॒त्वा। सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति। मयो॒
मह्य॑मस्तु प्र॒ति॒ग्रही॒त्र इत्या॑ह॥३१॥

यद्वै शि॒वम्। तन्म॑यः। आ॒त्मन॑ ए॒वैषा॑ प॒री॒त्तिः। क इ॒दङ्क॒स्मा
अदा॑दित्या॑ह। प्र॒जाप॑तिर्वै कः। स प्र॒जाप॑तये ददाति। कामः
कामा॑येत्या॑ह। कामे॑न हि ददाति। कामे॑न प्र॒ति॒गृ॒ह्णा॒ति।
कामो॑ दा॒ता कामः॑ प्र॒ति॒ग्रही॒तेत्या॑ह॥३२॥

कामो॑ हि दा॒ता। कामः॑ प्र॒ति॒ग्रही॒ता। कामः॑
समु॒द्रमा॑वि॒शेत्या॑ह। स॒मु॒द्र इ॒व हि॑ कामः॑। ने॒व
हि काम॑स्यान्तोऽस्ति। न स॒मु॒द्रस्य॑। कामे॑न त्वा
प्र॒ति॒गृ॒ह्णा॒मीत्या॑ह। येन॑ कामे॑न प्र॒ति॒गृ॒ह्णा॒ति। स
ए॒वैन॑म॒मुष्मि॑ल्लो॒के काम॑ आ॒गच्छ॑ति। कामे॑तत्त ए॒षा

तै काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके
दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि। य एवं विद्वान्दक्षिणां
प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां प्रति गृह्णाति॥३३॥

द्विनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याहु दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥५॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। दशमेऽहन्त्सर्पराज्ञिया
ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते।
तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एव
लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै
पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा
प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। देवा वै
सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्ति।
अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै।
अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। एतत्खलु वै

दे॒वानां॑ प॒र॒म॒ङ्गु॒ह्यं ब्र॒ह्म। यच्चतु॑र्हो॒तारः। द॒श॒मेऽह॑ः
 श्र॒तु॒र्हो॒तृ॒न्याच॑ष्टे। य॒ज्ञस्यै॑वा॒न्तङ्ग॑त्वा। प॒र॒म॒न्दे॒वाना॑ङ्गु॒ह्यं
 ब्र॒ह्माव॑ रुन्धे। तदे॒व प्र॑का॒शं ग॑मयति॥ ३६॥

तदे॒नं प्र॑का॒शङ्ग॑तम्। प्र॒का॒शं प्र॒जाना॑ङ्गमयति। वाचं॑ यच्छति।
 य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। य॒ज॒मा॒न॒दे॒व॒त्यं वा अ॒हः। भ्रा॒तृ॒व्य॒दे॒व॒त्या
 रा॒त्रिः। अ॒ह्ना रा॒त्रि॒न्याये॑त्। भ्रा॒तृ॒व्यस्यै॑व त॒ल्लो॒कं वृ॑ङ्के।
 यद्वि॒वा वाचं॑ वि॒सृ॒जेत्। अ॒ह॒भ्रा॒तृ॒व्यायो॑च्छि॒षेत्। यन्न॑क्तं
 वि॒सृ॒जेत्। रा॒त्रिं भ्रा॒तृ॒व्यायो॑च्छि॒षेत्। अ॒धि॒वृ॒क्ष॒सूर्ये॑
 वाचं॑ वि॒सृ॒जति॑। ए॒ताव॑न्तमे॒वास्मै॑ लो॒कमु॑च्छि॒षति॑।
 याव॑दादित्यो॑ऽस्तमेति॥ ३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शि॒षेत्पञ्च॑ च॥६॥ [६]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ताः सृ॒ष्टाः स॒म॑श्लिष्यन्। ता
 रू॒पेणा॑नु॒प्रावि॑शत्। तस्मा॑दाहुः। रू॒पं वै प्र॒जाप॑तिरिति। ता
 नाम्ना॑ऽनु॒ प्रावि॑शत्। तस्मा॑दाहुः। नाम॑ वै प्र॒जाप॑तिरिति।
 तस्मा॑द॒प्यामि॑त्रौ स॒ङ्गत्य॑। नाम्ना॑ चे॒द्धर्ये॑ते॥ ३८॥

मि॒त्रमे॒व भ॑वतः। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वासुरा॑नंसृजत। स इन्द्र॒मपि॑
नासृ॑जत। तन्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। इन्द्रं॑ नो ज॒नये॑ति। स
आ॒त्मन्निन्द्र॑मपश्यत्। तम॑सृजत। तन्नि॒ष्टुग्वी॑र्यं भू॒त्वाऽनु॑
प्रावि॑शत्। तस्य॒ वज्रः॑ पञ्चद॒शो ह॑स्त॒ आप॑द्यत।
तेनो॒दय्या॑सुरान॒भ्यभव॑त्॥ ३९॥

य ए॒वं वेद॑। अ॒भि भ्रात॑र्व्यान्भवति। ते दे॒वा असुरै॑र्विजित्य।
सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन्। तेऽमु॒ष्मिँल्लो॑के व्य॒क्षुध्य॑न्। तेऽब्रुवन्।
अ॒मुतः॑ प्र॒दानं॑ वा उ॒पजि॑जीवि॒मेति॑। ते स॒प्तहो॑तारं
य॒ज्ञं वि॒धाय॑यास्यम्। आ॒ङ्गीर॒सं प्रा॑हि॒ण्वन्। ए॒तेना॒मुत्रं॑
कल्प॑येति॥ ४०॥

तस्य॒ वा इ॒यङ्कृ॑तिः। यदि॒दङ्किं॑ च। य ए॒वं वेद॑। कल्प॑तेऽस्मै।
स वा अ॒यं म॑नु॒ष्ये॑षु य॒ज्ञः स॒प्तहो॑ता। अ॒मुत्रं॑ स॒द्ध्यो दे॒वेभ्यो॑
ह॒व्यं व॑हति। य ए॒वं वेद॑। उपै॑नं य॒ज्ञो न॑मति। सोऽम॑न्यत।
अ॒भि वा इ॒मेऽस्मा॑ल्लो॒काद॑मुं लो॒कङ्क॑मिष्यन्त॒ इति॑।
स वाच॑स्पते॒ हृदि॑ति॒ व्याह॑रत्। तस्मा॑त्पु॒त्रो हृद॑यम्।

तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकनाभि कामयन्ते। पुत्रो हि हृदयम्॥४१॥

हृयंते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥७॥ [७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमन्वत। ते वि पाप्मना भ्रातृव्येणाजयन्त। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। य एवं विद्वाश्चतुर्होतृभिर्यज्ञन्तनुते। वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते। अभि सुवर्गं लोकं जयति। षड्वीत्रा प्रायणीयमा सादयति। अमुष्मै वै लोकाय षड्वीता। घ्नन्ति खलु वा एतत्सोमम्। यदभिषुण्वन्ति॥४२॥

ऋजुधैवैनममुं लोकं गमयति। चतुर्होत्राऽऽतिथ्यम्। यशो वै चतुर्होता। यश एवात्मन्धत्ते। पञ्चहोत्रा पशुमुपसादयति। सुवर्ग्यो वै पञ्चहोता। यजमानः पशुः। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति। ग्रहान्गृहीत्वा सप्तहोतारं जुहोति। इन्द्रियं वै सप्तहोता॥४३॥

इन्द्रियमेवात्मन्धत्ते। यो वै चतुर्होतृननुसवनन्तर्पयति।

तृप्यन्ति प्रजयां पशुभिः। उपैनं॑ सोमपीथो नमति।
 बहिष्पवमाने दशहोतारं व्याचक्षीत। माध्यन्दिने
 पवमाने चतुर्होतारम्। आर्भवे पवमाने पञ्चहोतारम्।
 पितृयज्ञे षड्होतारम्। यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम्।
 अनुसवनमेवैनां॑ स्तर्पयति॥४४॥

तृप्यन्ति प्रजयां पशुभिः। उपैनं॑ सोमपीथो नमति।
 देवा वै चतुर्होतृभिः सत्रमांसत। ऋद्धिपरिमितं
 यशस्कामाः। तेऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्।
 सर्वेषान्नस्तत्सहासदिति। सोमश्चतुर्होत्रा। अग्निः पञ्चहोत्रा।
 धाता षड्होत्रा॥४५॥

इन्द्रः सप्तहोत्रा। प्रजापतिर्दशहोत्रा। तेषां॑ सोमं॑
 राजानं यशं आर्च्छत्। तन्त्यकामयत। तेनापाक्रामत्।
 तेन प्रलायमचरत्। तन्देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रेषाणां॑
 प्रैषत्वम्। निविद्धिर्न्यवेदयन्। तन्निविदां॑ निवित्त्वम्॥४६॥

आप्रीभिराब्रुवन्। तदाप्रीणांमाप्रित्वम्। तमघ्नन्। तस्य यशो

व्यंगृह्णता। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणाङ्ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो
ग्रहा गृह्यन्ते। तस्य त्वेव गृहीताः। तेऽब्रुवन्। यो वै नः
श्रेष्ठोऽभूत्॥४७॥

तमवधिष्म। पुनरिमं सुवामहा इति। तच्छन्दोभिरसुवन्त।
तच्छन्दसाञ्छन्दस्त्वम्। साम्ना समानयन्। तत्साम्नः
सामत्वम्। उक्थैरुदस्थापयन्। तदुक्थानामुक्थत्वम्। य
एवं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥४८॥

सर्वमायुरेति। सोमो वै यशः। य एवं विद्वान्तसोममागच्छति।
यश एवैनमृच्छति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न। तावुभौ
सोममागच्छतः। सोमो हि यशः। तन्त्वाऽव यश
ऋच्छतीत्याहुः। यः सोमे सोमं प्राहेति। तस्मात्सोमे सोमः
प्रोच्यः। यश एवैनमृच्छति॥४९॥

अभिपुण्वन्ति सप्तहोता तर्पयति षड्भ्रा निवित्त्वमभूत्तिष्ठति प्राहेति द्वे च॥८॥

इदं वा अग्रे नैव किं च नासीत्। न द्यौरासीत्। न
पृथिवी। नान्तरिक्षम्। तदसदेव सन्मनोऽकुरुत् स्यामिति।
तदतप्यत। तस्मात्तेपाणाद्धूमोऽजायत। तद्धूयोऽतप्यत।

तस्मात्तेपा॒नाद्गिर॑जायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपा॒नाज्ज्योति॑रजायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नादर्चि॑र

तद्भूयो॑ऽतप्यत।

तस्मात्तेपा॒नान्मरी॑चयोऽजायन्त।

तद्भूयो॑ऽतप्यत।

तस्मात्तेपा॒नादु॒दारा

अजायन्त।

तद्भूयो॑ऽतप्यत। तद्भ्रमि॑व॒ सम॑हन्यत। तद्व॒स्तिम॑भिनत्॥५१॥

स संमुद्रो॑ऽभवत्। तस्मात्समु॒द्रस्य॑ न पि॒बन्ति। प्र॒जन॑नमिव॒

हि म॒न्यन्ते। तस्मात्प॒शोर्जा॑य॒माना॒दापः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति।

तद्व॑श॒होता॑ऽन्व॒सृज्य॑त। प्र॒जाप॑तिर्वै द॒शहो॑ता। य ए॒वन्त॑प॒सो

वी॒र्यं॑ वि॒द्वाँ॑ स्तप्य॑ते। भव॑त्ये॒व। तद्वा इ॒दमा॑पः

स॒लिल॑मासीत्। सो॑ऽरोदीत्प्र॒जाप॑तिः॥५२॥

स कस्मा॑ अ॒ज्ञि। यद्य॒स्या अ॑प्र॒तिष्ठा॒या इति॑।

यद॒प्स्व॑वाप॑द्यत। सा पृथि॒व्य॑भवत्। यद्व॒मृष्ट॑। तद॒न्तरि॑क्षमभवत्।

यदूर्ध्व॑मुद॒मृष्ट॑। सा द्यौ॑रभवत्। यद॒रोदी॑त्। तद॒नयो॑

रोद॒स्त्वम्॥५३॥

य ए॒वं वेद॑। नास्य॑ गृ॒हे रु॑दन्ति। ए॒तद्वा ए॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑।

य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॒ वेद॑। नैषु लो॒केष्वार्ति॑माच्छति।
 स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत्
 प्रजा॑ये॒येति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
 ज॒घना॑दसु॒रान॑सृजत॥५४॥

तेभ्यो॑ मृ॒न्मये॒ पात्रे॑ऽन्नमदुहत्। याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त्।
 तामपा॑हत। सा तमि॑स्त्राऽभवत्। सो॑कामयत् प्रजा॑ये॒येति॑।
 स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स प्र॒जन॑नादेव
 प्र॒जा अ॑सृजत। तस्मा॑दि॒मा भूयि॑ष्ठाः। प्र॒जन॑ना॒द्धेना॑
 अ॑सृजत॥५५॥

ताभ्यो॑ दा॒रुमये॒ पात्रे॒ पयो॑ऽदुहत्। याऽस्य॒ सा
 त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा जो॒त्स्ना॑ऽभवत्। सो॑ऽकामयत्
 प्रजा॑ये॒येति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
 उ॒पप॒क्षाभ्या॑मे॒वर्तू॑नसृजत। तेभ्यो॑ रज॒ते पात्रे॑ घृ॒तम॑दुहत्।
 याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त्॥५६॥

तामपा॑हत। सो॑ऽहोरा॒त्रयोः॑ स॒न्धिर॑भवत्। सो॑ऽकामयत्

प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स
मुखाद्देवानसृजत। तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत्। याऽस्य
सा तनूरासीत्। तामपाहत। तदहरभवत्॥५७॥

एते वै प्रजापतेर्दीहाः। य एवं वेद। दुह एव प्रजाः। दिवा
वै नोऽभूदिति। तद्देवानान्देवत्वम्। य एवन्देवानान्देवत्वं
वेद। देववानेव भवति। एतद्वा अहोरात्राणां जन्म। य
एवमहोरात्राणां जन्म वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमार्च्छति॥५८॥

असतोऽधि मनोऽसृज्यत। मनः प्रजापतिमसृजत।
प्रजापतिः प्रजा असृजत। तद्वा इदं मनस्येव परमं
प्रतिष्ठितम्। यदिदङ्किं च। तदेतच्छ्वेवस्यसन्नाम् ब्रह्म।
व्युच्छन्तीव्युच्छन्त्यस्मै वस्यसीवस्यसी व्युच्छति। प्रजायते
प्रजयां पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति। य एवं
वेद॥५९॥

अग्निरजायत तद्भूयोऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहद्याऽस्य सा
तनूरासीदहरभवदृच्छति वेद (इदं धूमोऽग्निर्योतिरर्चिर्मरीचय उदारास्तद्वन् स जघनात्सा तमिस्रा
स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखान्तदहर्देववान्मृन्मये दारुमये

रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पर्यो घृतं सोमम् ॥ ११ ॥ [९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवानाम्। तं प्राहिणोत्।
परेहि। एतेषान्देवानामधिपतिरेधीति। तन्देवा अब्रुवन्।
कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छेयांसः स्म इति। सोऽब्रवीत्।
कस्त्वमसि वयं वै त्वच्छेयांसः स्म इति मा देवा अवोचं
निति। अथ वा इदन्तरहिं प्रजापतौ हरं आसीत्॥६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ।
अथाहमेतेषान्देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं
स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्।
यदेतद्वीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एवं
वेद॥६१॥

विदुरेनन्नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा
इन्द्रो देवानामधिपतिरभवत्। य एवं वेद। अधिपतिरेव
समानानां भवति। सोऽमन्यत। किङ्किं वा अकरमिति। स
चन्द्रं म आहरेति प्रालपत्। तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम्। य एवं
वेद॥६२॥

चन्द्रवानेव भवति। तन्देवा अब्रुवन्। सुवीर्यो मर्या यथा
 गोपायत इति। तत्सूर्यस्य सूर्यत्वम्। य एवं वेद।
 नैनन्दभ्रोति। कश्च नास्मिन्वा इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति।
 तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम्। य एवं वेद। इन्द्रियाव्यैव भवति॥६३॥

अयं वा इदं परमोऽभूदिति। तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम्।
 य एवं वेद। परमामेव काष्ठां गच्छति। तन्देवाः संमन्तं
 पर्यविशन्। वसवः पुरस्तात्। रुद्रा दक्षिणतः। आदित्याः
 पश्चात्। विश्वे देवा उत्तरतः। अङ्गिरसः प्रत्यश्वम्॥६४॥

साध्याः पराश्वम्। य एवं वेद। उपैनं समाः
 संविशन्ति। स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत्। ता
 अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः।
 दक्षिणतः पर्यायन्। स दक्षिणतः पर्यवर्तयत। ता मुखं
 पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः॥६५॥

पश्चात्पर्यायन्। स पश्चात्पर्यवर्तयत। ता मुखं

पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः। मुखं पश्चात्।
उत्तरतः पर्यायन्। स उत्तरतः पर्यवर्तयत। ता मुखं
पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखन्दक्षिणतः। मुखं पश्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्ठान्यवर्तयत।
ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽवयत्। ततो वै तस्मै प्रजा
अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि
च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अत्ति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा
अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यञ्चं मुखन्दक्षिणतो मुखं पश्चान्नव च॥१०॥

[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतन्दशहोतारमप
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत
बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत। बहोरेव
भूयान्भवति। सोऽकामयत वीरो म आज्ञायतेति। स
दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म
 आजायेतेति। स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो
 जायते। सोऽकामयत पशुमान्त्स्यामिति। स चतुर्होतुः
 पञ्चहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति
 पशुमानभवत्। यः कामयेत पशुमान्त्स्यामिति। स
 पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति।
 स पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
 प्रयुक्त्युतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे
 कल्पेरन्निति। स षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः।
 सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः
 सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
 प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः
 सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
 आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं

प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य
सोमपः सोमयाजी जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा
प्रति तिष्ठति॥ ७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।
तैऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्।
आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा
इयङ्कृतिः॥ ७२॥

यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं
मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्भ्यो देवेभ्यो हव्यं
वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै
चतुर्होतृणान्निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै
दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ चतुर्होतुः। चातुर्मास्यानि
पञ्चहोतुः। पशुबन्धषड्वोतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै
चतुर्होतृणान्निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥ ७३॥

अमिमीत तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति कृत्तिर्दशहोतुर्निदानं सप्त च॥११॥

[११]

प्रजापतिरकामयत् प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिरकामयत् दर्शपूर्णमासौ सृजेयेति
 प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत् दशहोतारं
 तेन दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समश्लिष्यन्देवा वै
 चतुर्होतृभिरिदं वा अग्नें प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत् बहोर्भूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्वहस्य प्रजापतिरकामयतानयेवैनत्तस्य वा इयं कृप्तिस्तस्मात्तेपानाज्योतिर्यदस्मिन्नादि
 स षड्भोतुः सप्तहोतारन्त्रिसप्ततिः॥७३॥

प्रजापतिरकामयत् निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥